

EL:POBLE:CATALÀ

Director: I. RIBERA i ROVIRA

REDACCIÓ ADMINISTRACIÓ
CORTS CATALANES, 640 - TELEFON 1747

ANY XII. NÚM. 3707

BARCELONA, DIJOUS, 20 DE MAIG DE 1915 - UN NÚM. 5 CÉNTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA
EST, 16. TELEFON 2298

EL BARATO

GRANS MAGATZEMS

Llanes Sedes Estampats

Visitant els aparadors qualsevol se convenç de que aquests magatzems són els primers en el seu ram.

Faldes llana, confecció a 2'50 ptes.
Faldes dril, bona classe a 2'50 ptes.
Bruses confeccionades a 0'25 ptes.

A PORTUGAL

La segona proclamació de la República

Ha sigut novament proclamada la República portuguesa pel poble, per l'exèrcit i l'armada.

La revolució s'ha acabat, consolidant-se el règim democràtic, purificat i enaltit per l'amor dels republicans. La dictadura militar ha caigut estrepitosament i l'ordre s'ha restablert damunt el respecte dels principis i per les lleis constitucionals de la República.

Anem a restituir la República als republicans, completant en aquesta hora de triomf l'alta missió patriòtica dels revolucionaris del 5 d'octubre.

Volem un govern nacional, i per això mateix república. No aiquem la bandera de cap partit, ja que volem que tots els republicans s'ajunten per la dignificació de la Patria, per la salvació de la República.

No aconsellem violències ni represailles. La nostra energia no excluirà pas la generositat dels vençuts. Només el Govern Nacional té dret de portar a la pràctica les mides de defensa. Que tots confin en el seu rigor, en el seu honor i en el seu patriotisme.

Per la Patria! Per la República!

IDEARI

Jorn Uhl

II

Jörn va a soldat, pensant sempre amb el camp i amb el seu treball. Per què no l'ha sapiguat comprendre i estimar com volia, la seva germana Elsa, sense la guia d'una mare, tota sola amb el seu temperament apassionat, se entrega al primer que passa i fuig de la tristesa de la casa on l'espirit solitàri i mediatiu de Jörn domina a tots.

Jörn va també a la guerra i soporta dies de fam i de pena i torna sà tranquil a Uhl, ara per no moure's en més complerts els seus deures amb la patria. Allí veu una criada nova, Lena Tarn, una dona fort i bella, sana i gentil. Entre's dos joves comença a néixer una fonda simpatia, amor desesperat en la noia, càcul fred en Jörn. El dia que decideix fer-la la seva esposa, Lena creu defallir de felicitat. I durant tot un any la dona aquella senzilla i forta, domi-

Mentre els republicans són perseguitos i vexats, els capitostos de les conspiracions monàrquiques, aquells que varen armar-se en territori estranger per a combatre el seu país, se passegencen provocadors pels carrers de Lisboa.

nada per una furia de treball, ajunta totes les seves energies a les de Jörn per a salvar la casa. Quan dona la vida al seu fill, Lena mor per una imprudència comesa, per culpa també de Jörn. Ell se replega més dintre si mateix, se torna més aust, més autoritzat. L'infant corre abandonat. El pare està caigut en un silló i ja impotent. Llevores els germans comencen a perseguir-lo fins que un d'ells es dona la mort en la mateixa casa. Quan té els blats sembrats i crescuts, pocs dies abans de la collita, una plaga de rats li fa perdre totes les seves avaragues, suors. Un llamp incendia la Uhl, el pare mor, Jörn veu desparèixer llevors tot el seu esforç inútil de vint anys. L'autor fa començar aquí la vida nova de Jörn fent-lo entrar el bon camí. Comprèn l'amor de Lisbet, estudia, la germana torna i la nova llar de Jörn comença en la felicitat més bella i més falguera.

Moral del llibre? Diuen que és l'epopeia de Jörn fins que troba el seu veritable camí, el treball útil i moral. Però és que l'home per a arribar a la seva esfera d'acció positiva i bona ha de sacrificiar vint anys de joventut, i la vida de Lena Tarn que no ha sapiguat conèixer i venerar en lo que valia, i el dolor de Lisbet que no s'ha vist compresa pel que estimava, i la felicitat de Elsa que no ha sapiguat guardar, i toutes les tortures de la solitud Wiston, i els anys de tristesa de Thiers que per trobar a Elsa fugida renuncia a les seves cares aficions i corre com un il·luminat per la ciutat preguntant si han vist una noia tota sola i perduda? Ben lluny aquesta moral amarga. Jörn per arribar al seu camí ha sacrificat masses coses, ha perdut massa temps, ha fet vessar masses llàgrimes.

L'AMIC

COSSES DE TEATRE

A l'amic «Amichatis»

Amb motiu de les reformes que, usant del meu dret, he tingut a bé introduir en la meva comèdia «Girassol», el distingut i cultíssim redactor encarregat de la secció d'*«Ecos»* del diari *«El Progrés»*, me dedica unes quantes paraules que m'semblen massa fortes, i més que rès, molt injuriantes. Són aquestes:

«Esta noche, en el Auditorio, se estrenará la obra de Iglesias «Girassol», completamente reformada.

«No experimentáis un dolor ante el anuncio de las obras literarias, artísticas, que se reforman? Una reforma implica ya una confesión de falta, una confesión de equivocado y nosotros amamos más la fuerza y el orgullo en los artistas; que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

«Y que si sus obras no agradan lo achacan a que están por encima de la plebe. No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa.

me'n guardaré de caure en semblant desgracia! Això si que seria orgullo i fieresa, ben ignocents per cert. Vaia un recurs més acomodatiu, consolar-nos de les nostres equivocacions, fent-les pagar sempre al públic!

Tots els autors noblemente ambiciós, les reformen, les seves obres. L'Ibsen, va consentir que'l traductor anglès canvisse el final de *«Nora»*; Björson, després d'estrenada i impressa, va tornar a escriure una de les seves comedies més hermoses, *«El guant»*; el gran pintor Ticiano, va desfer per duges i tres vegades alguns dels seus millors quadros, i jo mateix — sense que vulgu comparar-me amb aquells genis — esto reformant la obra meva més aplaudida — més aplaudida, fix's bé — o siga *«Els Vells»*.

Això, vostè ho califica de crebagüenys, dient que: «No hay para nosotros espectáculo más deprimente que el del artista que, para que su obra agrade — cuando en el gesto no hay una suprema ironía — rebaja su obra hasta el nivel de la masa».

Home, home: aquest menyspreu de la massa, en les planes d'un diari democràtic radical, me sembla un gran error; perquè, si la massa — que al fi si el cap és humanitat — no té dret per a jutjar les obres d'art, tampoc pot tenirlo per a dirigir els destins d'un poble, enllairant sobre els seus heros redemptors, fills-símbols de la mateixa.

I ara, perdoni, bon «Amichatis», que hagi molestat la seva atenció amb aquestes pobres ratlles, escrites sense intent d'entaular una polèmica, sinó per a fer-li saber que si èscull amb goig els seus generosos elogis, també'm mortifiquen les seves censures injustes.

IGNASI IGLESIAS

Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria

El dia 26 del corrent se celebrarà en el teatre català, Romea, una esplèndida i selecta veillada a benefici de la Sociedad de Socors Mutuos del Centre Autonomista de Dependents.

El programa de la festa contribuirà posaderament a l'èxit de la mateixa, car no pot ésser més agrable i interessant.

El composaran dugues de les millors obres del teatre líric català: «La nit de l'amor» i «La reina del cor», en l'interpretació de les quals hi pendrà part artistes dels més distingits de nostre teatre, anant, a més, les masses chorals i els ballables de les dues obres esmentades, a càrrec del notable i famós cor «Catalunya Nova» i de l'Esbart Folklòric de Catalunya. Xaiart, acompañants d'una nombrosa orquestra.

A més d'això hi pendrà part, donant una selecta secció de concert, renombrats artistes d'òpera, i el popular actor en Joaquim Montero està escripte expressament un dels seus diàlegs per a interpretar-lo amb la seva «esposa», la disinguda actriu senyora Xaiart.

AMB tots aquests elements i donant el seu benefici de la festa, l'èxit d'aquesta es pot donar per descomptat, puig són ja nombroses les localitats demandades per les més distingides famílies de Barcelona.

CICLE HISTÒRIC de la Comèdia Catalana

Avui tindrà lloc a l'Auditorium la primera representació de la nova comèdia de l'Ignasi Iglesias «Girassol», i de la marioneta de l'Apells Mestres, «Sirena».

Els autors assistiran a la representació de llurs obres.

El mestre Moreira ha posat música a una bellissima coranda que cançó en el primer acte de «Girassol», una de les actuacions que hi prenen part.

La comissió organitzadora del cicle atén els precs d'abonats i assistents an aquestes representacions ha disposat que acabin sempre a dos quarts d'una, allargant-se quasi sempre de verabiges.

Les representacions començaran sempre puntualment a un quart de deu.

CANÇONER

GINESTA

Per sanificar la festa del diumenge benet, ella dà un ram de ginesta recullit a sobre'l pit.

Així ha passat així i com un somni que s'esmuny, duent al pit recullida l'olor roenta del juny.

GERMINAL

Musicals

Palau de la Música Catalana

Avui, d'jous, començarà el d'sax de locals per a cada un dels tres primers concerts que donarà en el Palau de la Música Catalana l'Orquestra Simfònica de Madrid, que dirigeix el mestre Fernández Arbós.

Dr. Serrallach VIENES URINARIES RONVONS 12 a 21 6 a 9 - Palau, 40.

ells n'hiurà, potser, un grau més de generositat i d'amor... a la cultura. Els amants de la justícia i de la veritat desvestides de tot vel sofistic, com les desvestides Socràs en aquells famosos torneigs que tan iluminosament exposaven el fil el contra de les coses, ho perden l'esperança sin la propria victòria dels aliat, d'ençà que, per la recent història, saben que l'invasió alemanya ha fracassat, fins i tot de la guerra alemanya, a la que s'imposa arran motiu per a ella, per llargament indefinit; aqueixos amants, ultra això, se donen compte de que la batalla del Márne, la que, de primer enúbi, sembla un ínim episodi, pren cada dia més importància històrica i més trascendència per al triomf de la bella causa que ells amen.

J. PEREZ JORBA

París 13-5-1915.

P. S. Per als qui tenen la vana feblesa d'escriure en fulles volanderes de lluny estant, es a dir, que no poden fer proves de llurs articles corregir, existeix, constant, el suplici de veure desnaturalitzats esmolars o estrafets llurs textes pels errors tipogràfics, en guisa que aquests textes diuen sovint lo contrari de lo escrit per llur autor, per més esforços caligràfics que aquest, per evitar tota relisca d'aquests simpàtics caixistes, faci. Per exemple, en l'article mencionat EL POBLE: CATALA tingut la deferència de donar a flum en son número del 9 de maig de 1915, se'n fa dir que da diplomàcia dels aliats «poguer fer de deturadora de la guerra», quan lo escrit era al contrari, que no havia pogut fer de deturadora de la guerra.

També se'n fa dir en el mateix article que els Estats Units són cada dia més germanofíls, quan jo, en lletra clara i grossa, vaig escriure «germanofobs».

Què els lectors tinguin, precsos, la benevolència d'excusar lo succés i els enfaixistes la de no prendre mai aques-tes indicacions.

J. P. J.

Festa major de Lleida

Jocs Florals

(Acabament).

No volen comprendre que mentres el català fos una llengua sense una ortografia unicificada i sense un lèxic i una gramàtica fixats, no es podia implantar en les escoles, ni podia aspirar als usos oficials i es trobava en condicions aclaparadores d'inferioritat en la seva lluita amb la llengua castellana. Quan ara després de més de mig segle de renaixença literària, es tracta de elevar el català a la categoria que li pertoca dins Catalunya, i la majoria dels catalans acullen amb entusiasme la aparició de les normes ortogràfiques de l'Institut, que constitueix segurament un gran pas en l'obra de fixació i nacionalització de la nostra llengua, els sobrevivents d'aquelles generacions indisciplinades, s'alcen contra les normes, no perquè siguin aquestes o aquelles, sinó simplement perquè són unes normes, declarant que ells no volen la unicificació ortogràfica i no estan disposats a fer cap esforç per arribar-hi.

Nosaltres havem de saber infinitament gràt als escriptors de la renaixença, als quals devem que el català hagi reviut com a llengua literaria. Però no els podem imitar en llur esperit d'indisciplina en el seu menyspreu per als estudis gramaticals. Així ho van entenen les noves generacions, com ho proven l'existència de les normes ortogràfiques de l'Institut i l'atenció cada dia creixent que els joves escriptors presten a l'obra del gramàtic, el qual comença ja a ésser tingut com un col·laborador indispensable en la tasca de redrecament de la llengua. Es una reacció contra els prejudicis d'abans, la qual ens farà avançar molt més segurament i ràpidament en l'obra de fixació i depuració de la llengua escrita. I quan es veurán palpablement els resultats de l'esforç de disciplina i de la col·laboració dels filòlegs, llavors és de creure que minvarà o cessarà del tot l'anamadversió dels vells envers la tasca de les generacions noves, desmentint als qui creuen que aquesta anamadversió és deguda al greu que els sab de sentir-se sobrepujats pels joves.

Evidentment han estat sobrepujats en còd que esguarda a la llengua. Trist fóra que no hagüés estat així, i ells haurien d'ésser els primers a deplostrar-ho. Car, pervinguda la llengua a l'estat de decaiment i deterioració en que ells la troben, el seu redrecament complet no podia pas ésser l'obra d'una generació; la tasca a realitzar era tan vasta que ells, que la començaren, no podien pas tenir la pretensió de terminar-la. Tots ens hem de resignar a veure's sobrepujats pels que ens vindran darrera. Els progressos s'apoderen a sumar-se als d'alí, com els de demà vindran a sumar-se als d'avui; no volgum que l'obra de redrecament es deturi en el punt on ha arribat pels nostres esforços; uns desitgen que continui ininterrompuda fins a veure's la nostra benvolguda paraula completamente refeta, retrobat el seu tresor lèxic, petrobades la seva prosòdia i la seva sintaxi, foragits del tot els castellanisme que la desaparecen i rebaixen.

Com ells es veuen sobrepujats, ens hem de veure sobrepujats nosaltres. Q' no hagim pervingut a la descoberta i a l'esmena de totes les defes nosaltres del català actual, d'això no ens faràn retret els que ens succeiran en l'ardua tasca de refer la llengua. Però que no puigui dir de vosaltres, escriptors actuals: Heu aquí uns estranyos conreadors de la llengua catalana, els quals ni tan sols es prenen esment als encàments realitzats en l'època. Per a ells era endebades que s'operava sota llurs ulls un treball intens de depuració, de resorgiment i de refinament de la llengua literària i amb llur incuria o ultravincència, contribuïen a la perpetuació de tares de

que,ells els primers, havien d'esforçar-se per deslliurar la llengua.

Que no puguin dir això de vosaltres, escriptors actuals; perquè d'això si que no sabrien absoldre'us, i us tindrien amb raó, per uns més escriptors i per uns més patriotes.

A l'acabat la seva lectura esclatà una xardorosa ovació.

Després el senyor Traval llegí la memòria i fallo, oberta la plica per adjudicar la flor natural i al pronunciar el nom del senyor Estadella el teatre plà de gom a gom d'entusiàsticissima concorrença, esclata en aixordadors aplaudiments i recolرت el premi, passà el poeta Moret a fer ofrena de la copiada flor a la senyoreta Julia Larrosa, qui ricament hablada i accompagnada d'altres hermoses senyoretas qui acompañaven del braç els senyors regidors, i començà la festa i finalitzà el senyor Estadella la seva bonica poesia, un bell èdil pastoril plà de sabore local del que copien uns estrofes.

IDILICA ENTRE PASTORS

Fragment.

S'vingut fins a tu, ma gentil pastoressa, per parlar't de un amor que'n mon pit [se congra; de un amor tot estrany, que m'ha om- [pert de tristesa, que m'ha près l'alegria.

Jo be'm llevo matí, quan apunta l'aubada, i bé pren el remat i m'enva a pastura, i m'enduc el fluviol de la dolça tonada i refilo cançons per candí m'amargura.

Bé me'n pujó al bell cim de la serra flama- [rosa i devall al pregó de la ubaga placentosa, i bé sento el bell cant de la tortaamorosa, i bé sento el dolç bel de la ovella obre- [dienta.

Més en lloc sé trobar la perduda alegria, i a la font constar que agranta les explicacions del senyor Muntanyola, havia de fer constar que tanta consideració li mereixia un obrer de les brigades com l'obrer artífex que havia obtingut un premi d'honor pels seus mereixements i que, per jo tant, havia detenat els drets d'aquells que creure's tant llegits com els de qualsevol altre obrer.

Se dona per acabat l'incident, essent rebutjada l'esmena.

El senyor Botill defensa una esmena a l'article 19, referent als cabaços de reculada d'escorbarries.

El senyor Deyssi diu que no pot trair d'assumptes agens a l'incumbència de la Junta, com és l'esmena apoiada pel senyor Botill que admés, ha de fer a la ponència, a la qual no li ha sigut somesa, com se va acordar.

El senyor Rosés apoya l'esmena dient que és una vergonya que subsisteixen els cabos del classic escorbarries, com si no estiguessin com vigiles d'una gran obra que portaria a Barcelona a un nombre considerable d'estrangers i que s'offeria l'espectacle lamentable dels cabos dels actuals escorbarries.

El senyor Vega explica el seu vot i diu que per ésser tan casuistic el contracte es donen cassos com el de rebutjar l'esmena que ho acaba d'ésser.

Després d'una breu discussió entre els senyors Vega i de Riba s'apropa una esmena a l'article 32 d'aquest, que diu:

«S'afegeix un paràgraf que dirà: El preu que se paga per los trabajos extraordinarios en los números 7 y 8 del cuadro número 2 del presupuesto no se aplicará nunca a las superficies que del an limpiarse con carácter permanente a más de las fijadas al ponerse en práctica el contrato y si sólo a los trabajos extraordinarios que se practiquen temporalmente. (Acceptada i aprobada.)

El senyor Rosés apoya una esmena a l'article 32, que té referència a la menjeta d'infantil.

El senyor Martorell fa constar que aquest servei no costarà res a la ciutat, que servirà de suport a la menjeta d'infantil.

El senyor Rosés, en el cas que la companyia contractant no sigui aprobita los escorbarries, com se determina en el contracte, i el senyor Muntanyola i el senyor Deyssi, finalment rebuigada l'esmena per 39 vots en contra i 28 en prò.

Es rebutgen altres esmenes i es sospén la sessió a tres quarts de deu per a renviar-la avui després de la sessió ordinària d'Ajuntament.

Notes de la calldia

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 1915.

La Junta directiva celebrada per la Juventut Demòcrata Autònoma de Catalunya, el 15 de maig de 191

La direcció deu ésser completa (nom, cognom, grau, unitat, lloc on està internat).

Les rarautes alemanyes «Geprüft», «Kriegsgefangenen Sendung» o «Feldpost» no constitueixen una direcció i no deuen figurar en el sobre.

La correspondència dels presoners amb les seves famílies està autoritzada en el règim d'això de «una tercera postal per l'oficina i de «adugues» cartes al mes de quatre pàgines per als soldats i de sis per als oficials.)

Per exigències de la guerra la demora en la distribució o expedició de la correspondència pot fàcilment ser de algunes setmanes.

Les cartes certificades no s'admeten a Alemanya.

Les fa'n irats concedides per a les cartes alcances igualment als paquets postals fins a 5 kilogr., que són francs de ports i d'una.

Els paquets no deuen contenir alcohol baix cap forma, ni queviures que puguin fer-se malbé, ni periòdics, per estar prohibits fins com embalatge.

Els envius d'xacolata, tabac, fosfors i jocs de cartes estan autoritzats.

Emplear amb preferència paper enquadrant per a l'embalatge. Escriure molt clarament la direcció seguint les mateixes prescripcions que per a la correspondència.

Els envius en metàllic deuen ser dirigits amb les mateixes senyals que per a les cartes i gràtiques. Encara que la quantitat no estigué limitada, aconsellem que no s'envien sumes importants; ens sembla més convenient fer envius freqüents de quantitats mínimes (fins a 100 francs per exemple).

Els «Mandats postos» amb destí a presoners van a càrec dels correus suïus devenint portar com direcció: «Controlle Général des Postes a Bern». I el nom de direcció del destinatari deuen figurar en el d'destí del cupó.

Tot paquet, pleg o valor es remet a la direcció donada sense que pugui ser aquella modificada durant el seu curs.

Els envius que per qualsevol motiu no hagin pogut ser entregats són tornats i ens encarreguem de fer-los arribar al destinatari. Per a facilitar aquesta devolució els remittents escrivin els seus noms i direcció en el sobre o en l'etiqueta.

Nostra Agència continuà encarregant-se d'aquests serveis encara que tots els nous directius de cartes, paquets i metàllic (que portin la nota «Exem-transit»), estan oficialment autoritzats.

Les cartes o contenint diners deuen arribar-les certificades.

Segons el darrer comunicat de la Creu Roja alemanya, informen que el pa, sucre, cafè, arròs, xacolata, sardines, llegums seques, cigrons, mongetes, salzines, pemol, fruites seques i figures, poden enviar-se i es distribueixen als presoners en tots els dipòsits.

D'Espanya

(PER TELEFON)

L'armament dels estats units anglesos

Algeciras. — Ha fondejat a Gibralter el magnífic vapor de gran tonelatge «Celtic», pertanyent a la Companyia Wit Star.

Aquest vaixell entrà en el port militar per a montar quatre canons i proveir de munició.

També ha embarcat la dotació d'artilleria acordada per aquesta classe de vaixells que's veuen precisats a navegar per la zona de guerra per a defensar-se dels submarins.

Desembarc de cabals

Vigo. — Ha fondejat en aquesta badia precedent d'Anglaterra el vapor anglès «Alliana», que porta 30 caixes contenant 100.000 llitres esterilines per al Banc de Cartagena a Madrid, 10.000 per a l'Hispano-American i 40.000 per a l'Espanyol de Crèdit.

Tots aquests cabals han estat desembarcats i portats al Banc d'Espanya fins avui que seran enviat a Madrid.

De l'estrange

(PER TELEGRAP)

La situació a França i a Bèlgica Comunicat oficial francès de les onze d'anit

Paris. — El comunicat oficial francès de les onze d'anit diu així:

«La pluja, que cau des dels diumens al vespre sense interrupció, i l'espessa boira, que no deixa veure res a 100 metres de distància, han fet tota acció impossible. No hi ha sagut cap canvi en tot el front. Fins el canoneig és més feble.»

Comunicat oficial francès de les tres de la tarda

Paris. — Diu el comunicat oficial francès de les tres de la tarda:

«Continua el mal temps. No hi ha sagut cap aconseixement en el front, excepte alguns canoneigs en diferents punts i dues temptatives de contra-atacs enemics a l'est de l'Iser, deturats pels nostres focs.»

Manifestacions a Itàlia

Roma. — Les manifestacions celebrades en nombroses ciutats han revestit un caràcter intervencionista molt pronunciat. Els soldats mobilitzats són objecte de caloroses aclamacions.

Al Reichstag

Basilea. — Comunicat de Berlín que en la sessió del Reichstag el canceller de l'Imperi ha senyalat l'agravació de les reaccions austro-italianes.

Ha indicat les concessions ofertes a Itàlia, especialment la cessió de part del

Tirol, l'autonomia de Trieste i el reconeixement de la sobirania d'Itàlia davant Valona.

Ha afegit el canceller que Austria i Alemanya han fet tot el possible per a mantenir la Triple Aliança i que sabrà fer cara al nou perill, si és que sobreveu.

Parla lord Kitchener

Londres. — A la Cambra dels Lords, el ministre de la Guerra, lord Kitchener, ha exposat la situació actual dels exercicis aliats.

Ha recordat les operacions recents i ha dit que les perdudes franco-angloses han estat molt elevades, però l'estat d'esperit de les tropes no havia estat mai tan admirable.

Ha anunciat que es farà una nova cota de 300.000 recutes. La crida no afectarà als qui treballen en la fabricació material de guerra.

Ha acabat expressant la seva convicció de que la joventut britànica respondrà llealment a la crida.

Libre vert

Roma. — Demà, dijous, serà repartit a les Cambres un Llibre Vert que continguda una nota denunciant el tractat de la Tríplice.

El Transatlàntic

Londres. — Alguns passatgers del «Transatlàntic» arribats a Glasgow han declarat que aquest trasllat va escapar a la persecució d'un submarí, del qual van venir el periscopi, gràcies a una vinya precipitada del barco i a la gran velocitat d'aquest.

S'informa perdu

Londres (oficial). — Notícies d'origen otomà asseguren que el submarí austrià «AE-2», que va intentar penetrar al mar de Marmara, fou enfonsat, quedant despatxat amb don Alfons a les deus. Abans ho havien fet els ministres de la Guerra i Marina.

Des de la biblioteca ha marxat el senyor Dato a la presidència i per aquesta raó no ha sortit algunes competències que tenia preparades a la firma de don Alfons.

A la presidència ha seguit rebent vistes de comissions, senadors i diputats que anaven a sol·licitar l'indult dels reis de Benagalbón.

Entre els peticiórs figuraven els senyors Soriano, Salvatella i Feández del Pozo, que hi anaven en representació de la Conjuració republicana catalana.

El president ha insistit en que encara no coneix l'expedient, però com els periodistes li han indicat que ahir el notificà el Suprem al ministre de la Guerra, ha decit que en aquest cas potser l'examina el Consell d'aquesta tarda.

Les notícies de Portugal són francament optimistes, havent-se restablert al normalitat.

També són bones les notícies que's rebent de l'estat del senyor Chagas, el qual millora, ràpidament.

El creuer «Río de la Plata» sortirà avui de Lisboa cap a Vigo.

El «España» seguirà en aquest port i avui serà rebut son comandant pel president de la República, a qui saludarà en nom del rei d'Espanya.

S'ha referit el senyor Dato a la bona acudilla que poble kastília ha dedicat a nostres vaixells; això demostra que allí no han produït la més petita suspicàcia i des de l'expedient s'interessen que aquí han escampat algunes malintencions, i que aquí han arribat a reuir per posar-los de relleu alguns paròdics.

Respecte a Itàlia ha dit que s'haurà d'esperar fins demà per a formar judici, ja que a l'obrir-se el Parlament amb el Gabinet Salandra explicarà a darreries crisi i exposarà les orientacions del Govern.

Informació de fora

Servei especial telegràfic, telefònic i postal de EL : POBLE : CATALA

ESPAÑYA

Conferències telegràfiques telefòniques

Madrid, 19 de 9 matí a 12 nit

La «Gaceta»

La «Gaceta» publica:

Decrets de Justícia, Marina i Hisenda, firmats i tramesos. Circulars anunciant haver-se modificat algunes estacions sanitaris i haver-se creat algunes inspeccions locals segons la relació que's publica.

Actualitat en Dato

El president del Consell ha acompañat a don Alfons a la inauguració de l'Exposició de puntes que s'ha verificat en el Palau de Biblioteques i Museus a dos quarts de dotze del matí, i també ha despatxat amb don Alfons a les deus.

Abans ho havien fet els ministres de la Guerra i Marina.

Des de la biblioteca ha marxat el senyor Dato a la presidència i per aquesta raó no ha sortit algunes competències que tenia preparades a la firma de don Alfons.

A la presidència ha seguit rebent vistes de comissions, senadors i diputats que anaven a sol·licitar l'indult dels reis de Benagalbón.

Entre els peticiórs figuraven els senyors Soriano, Salvatella i Feández del Pozo, que hi anaven en representació de la Conjuració republicana catalana.

El president ha insistit en que encara no coneix l'expedient, però com els periodistes li han indicat que ahir el notificà el Suprem al ministre de la Guerra, ha decit que en aquest cas potser l'examina el Consell d'aquesta tarda.

Les notícies de Portugal són francament optimistes, havent-se restablert al normalitat.

També són bones les notícies que's rebent de l'estat del senyor Chagas, el qual millora, ràpidament.

El creuer «Río de la Plata» sortirà avui de Lisboa cap a Vigo.

El «España» seguirà en aquest port i avui serà rebut son comandant pel president de la República, a qui saludarà en nom del rei d'Espanya.

S'ha referit el senyor Dato a la bona acudilla que poble kastiglia ha dedicat a nostres vaixells; això demostra que allí no han produït la més petita suspicàcia i des de l'expedient s'interessen que aquí han escampat algunes malintencions, i que aquí han arribat a reuir per posar-los de relleu alguns paròdics.

Respecte a Itàlia ha dit que s'haurà d'esperar fins demà per a formar judici, ja que a l'obrir-se el Parlament amb el Gabinet Salandra explicarà a darreries crisi i exposarà les orientacions del Govern.

Notícies d'indult

Seguenys arribant profusament peticions d'indult a favor dels reis de Benagalbón.

La comissió malagueixa que ha vingut a Madrid per a gestionar-la, demandarà l'aprovació de tots els polítics influents.

Els senyors Bergamín, Labra i tots els diputats malagueixos, acorralant-n'hi la comissió a la cambra dels diputats, demà es presentaran a la presidència del Consell.

El Diario Universal demana també l'indult.

S'insisteix què el Govern «està animat de bons desitjos i que examinarà l'expedient molt scrupulosament, per a veure si és possible exercir la gràcia d'indult sense perjudici de la Justícia.

El senyor Bergamín i una nombrosa comissió de Málaga, ademés de visitar al seu fill, han fet tots els esforços per aconseguir que el Consell d'Estat ordene la llibertat dels presos de Benagalbón.

Tots els ministres manifestaren el desig de trobar un motiu que permeti al Consell d'Estat acordar el rei que exerceix la prerrogativa de l'indult.

Els embajadors telegrafen als seus

Governos recomanant amb gran insistència que cessess la guerra de submarins mentre s'efectuen les conciliacions.

Austràsia empieza tota la seva influència per al manteniment de la pau.

A la memòria de les víctimes dels

reis de Benagalbón.

La Junta s'ha ocupat també de l'atitud dels acaparadors de blat del poble de Caravaca, que's neguen a vendre-s'hi el blat que s'ha de pagar.

La Junta s'ha ocupat també de l'atitud dels acaparadors de blat del poble de Caravaca, que's neguen a vendre-s'hi el blat que s'ha de pagar.

La Junta s'ha ocupat també de l'atitud dels acaparadors de blat del poble de Caravaca, que's neguen a vendre-s'hi el blat que s'ha de pagar.

La Junta s'ha ocupat també de l'atitud dels acaparadors de blat del poble de Caravaca, que's neguen a vendre-s'hi el blat que s'ha de pagar.

La Junta s'ha ocupat també de l'atitud dels acaparadors de blat del poble de Caravaca, que's neguen a vendre-s'hi el blat que s'ha de pagar.

La Junta s'ha ocupat també de l'atitud dels acaparadors de blat del poble de Caravaca, que's neguen a vendre-s'hi el blat que s'ha de pagar.

La Junta s'ha ocupat també de l'atitud dels acaparadors de blat del poble de Caravaca, que's neguen a vendre-s'hi el blat que s'ha de pagar.

La Junta s'ha ocupat també de l'atitud dels acaparadors de blat del poble de Caravaca, que's neguen a vendre-s'hi el blat que s'ha de pagar.

La Junta s'ha ocupat també de l'atitud dels acaparadors de blat del poble de Caravaca, que's neguen a vendre-s'hi el blat que s'ha de pagar.

La Junta s'ha ocupat també de l'atitud dels acaparadors de blat del poble de Caravaca, que's neguen a vendre-s'hi el blat que s'ha de pagar.

La Junta s'ha ocupat també de l'atitud dels acaparadors de blat del poble de Caravaca, que's neguen a vendre-s'hi el blat que s'ha de pagar.

La Junta s'ha ocupat també de l'atitud dels acaparadors de

Bulletí Comercial

Centre Cotoner de Barcelona

Telegrams oficials del 19 de maig de 1915

Tanca	Aper-	ta	ta	ta	ta
Disponible	5'78	0'00	0'00	5'74	0'00
Futurs					
Maig-Juny	5'68	5'64	0'00	5'64	0'00
Juliol-Agost	5'83	5'79	0'00	5'79	0'00
Setembre-Obrer	0'00	0'00	0'00	0'00	0'00
Octubre-Novembre	5'99	5'97	0'00	5'97	0'00
Janer-Febrer	6'05	6'04	0'00	6'03	0'00
Marc-April	6'10	6'09	0'00	N. 0'00	6'07
Liverpool.—Vendes: 10,000 bales contra 8,000 l'any anterior.					
ALEXANDRIA					
Futurs	15'26	15'32		15'27	15'32
Novembre	17'6	17'32		18'32	
JUMEL					
Tanca					
atenció					
Ober-					
Tanca					
Maig.	8'22	8'22		8'23	
Novembre	8'86	8'84		8'84	
NOVA YORK					
Tanca					
ahis					
Aper-					
tura					
Tanca					
Disponible:	10'6	—	—	—	0'00
Futurs					
Maig.	10'19	10'12	10'10	10'10	10'10
Juliol.	10'46	10'38	10'37	10'37	10'36
Octubre	10'79	10'47	10'72	10'72	10'68
Gener.	10'95	10'90	10'89	10'89	0'00
NOVAORLEANS					
Tanca					
ahis					
Aper-					
tura					
Tanca					
Disponible:	9'68	—	—	—	0'00
Futurs					
Maig.	9'86	9'80	9'8	0'00	74
Juliol.	10'22	10'19	10'16	10'16	10'36
Octubre	10'47	10'44	10'41	0'00	37
Arrabades als ports de EE. UU., 00,00,18					
bares en un dia contra 00,000 l'any anterior.					

LA BORSA

La sessió d'ahir al matí al Borsa dona de tanta:

Nords 70'70. Alacants 70'90

De tres a quatre de la tarda es feren a Llotja els següents canvis:

Interior 4 per 100 A. 78'90-70-60-70

Idem B. 76'30-20-25

Idem C. 73'70-60

Idem D. 72'6-80

Idem E. 72'70

Idem G i H. 78'25

Idemortable 5 per 100 A

Idem B. 95'4

Idem C. 93'60

Idem D. 93'60-65

Idem E. 93'40-50-60

Idem F. 00'00

Idem 4 per 100 A.

Exterior 4 per 100 A.

Idem B. 85'25

Idem C. 84'50

Idem D. 84'00

Idem E. 83'20

Idem F. 00'00

Idem 4 per 100 A.

Exterior 4 per 100 A.

Idem B. 85'25

Idem C. 84'50

Idem D. 84'00

Idem E. 83'20

Idem F. 00'00

Idem 4 id. ampliació 1912 B.

Idem idem 1913.

Idem semestre.

Idem Pons Reiforma.

Mancomunitat.

Diputació

85'25-50

00'00

OBLIGACIONS

Alianassa adherida 3 per 100.

Idem id. 4 per 100.

Idem no adherides.

Segovies.

Nord 4 per 100 (Osca).

Idem 4 mitj. (Alssávia).

Idem prioritat.

Sant Joan

49'25-50

00'00

CUPONS

EL CANVI

Lliures. 25'05

Frans. 97'80

Marcos. 108'50

Roma. 00'00

Idem 4 i mig per 100 B.	86'75
Idem 4 per cent C.	00'00
Idem 4 per cent D.	77'00-25
Idem 4 i mitj per 100 E.	88'00
Orense primitives.	00'00
F. C. Secundaris.	00'00
Canal Urgell.	00'00
Roda Reus.	46'50
Tranvies 4 per 100.	80'12
Idem 5 per 100.	97'00
Lleida a Reus.	00'00
Port de Barcelona 1911.	97'25
Idem de Mellaia.	00'00
Transantàntiques, 4 per 100.	67'50
Idem E.	00'00
Ronda Reus.	78'00
Càceres a Portugal, 5 per 100.	75'00
Idem 5 per 100.	75'00
Electricites 4 per 100.	75'00
Gas i Electricitat 4 i mitj per 100.	88'50
Energia Elèctrica.	00'00
Tabaco Filipines.	00'00
Andalùs 4 i mitj per 100.	00'00
ACCIONS COMPTAT.	00'00
Nord.	70'55-40-55
Alacants.	70'80
Orense.	00'00
Plaça.	51'30-40
Telefons.	94'75-95
Societat General de Telefons.	00'00
Espanya Industrial.	00'00
Gas.	00'00
Andalùs.	00'00

PREUS DE PRODUCTES AGRICOLES ESPANYOLS Y AL-	AL-
RES EN LES PLATES DE CATA Y MARSELLA	RES
Oli: els 100 kilogramms, Borges, de 145 a 155	francs;
Andalùs, de 150 a 165; Andalusia, de 115	115
a 130. Tortosa, de 000 a 000.	130.
Atzols: de vi, bon gust, de 105 a 110 francs,	105 a 110
hectòlitre; de brisa, de 00 a 00; Nord, de 00 a 00	100
o; cognac, de 00 a 00.	100
Sucrer: de 107 a 110 francs els 100 kilogs; cris-	107 a 110
tal·latis, de 00 a 00; illomes, de 00 a 00; mi-	100
taronges, de 50 a 60 francs; mandarines, de	100
00 a 00; melones, de 00 a 00.	100

Fruitats: peres, de 00 a 00 francs; pràssec, de	00 a 00
almocots, de 00 a 00 pomes de 40 a 55;	almocots, de 250 a 300
albercos, de 00 a 00; mandarines, de 00 a 00;	albercos, de 120 a 150; amb cítrics de Tarragona
malloret, de 15 a 20; de Cartagena, de 00 a 00;	(moblat) de 00 a 00; de 00 a 00; amb clòsca
de 85 a 95; panxes de Malàs, de 00 a 00 francs;	de 85 a 95; panxes de Malàs, de 00 a 00 francs;
caixa de 10 kilos de Dénia, de 00 a 00 francs;	caixa de 10 kilos de Dénia, de 00 a 00 francs;
100 prunes seves de 70 a 100; figues de 40	100 prunes seves de 70 a 100; figues de 40
60; pinyons, de 100 a 200; cacauets, de 00 a 0000	60; pinyons, de 100 a 200; cacauets, de 00 a 0000
ufs de Malaga, de 00 a 00; comíns de 00 a 0000	ufs de Malaga, de 00 a 00; comíns de 00 a 0000
escalls de 50 a 60.	escalls de 50 a 60.

L'egua (pesos i segons): cavets, de 28 a 32	claus, als de 100 a 150; paletes, de 12 a 16; noves
clavells, de 30 a 40; llantes, de 270 a 310; manetes de 55	clavells, de 30 a 40; llantes, de 270 a 310; manetes de 55
a 60; punys, de 45 a 50; pésols, de 45 a 60; faves, de	a 60; punys, de 45 a 50; pésols, de 45 a 60; faves, de